

Υπόθεση C-70/88

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

« Αναγνώριση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο του δικαιώματος
ασκήσεως προσφυγών ακυρώσεως »

Έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση	2042
Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Walter Van Gerven της 30ής Νοεμβρίου 1989	2052
Απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Μαΐου 1990	2067

Περίληψη της αποφάσεως

- 1. Ευρωπαϊκές Κοινότητες — Η μεταξύ των θεσμικών οργάνων ισορροπία — Συνέπειες — Σεβασμός της κατανομής των αρμοδιοτήτων — Δικαστικός έλεγχος
(Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 164· Συνθήκη ΕΚΑΕ, άρθρο 136)*
- 2. Προσφυγή ακυρώσεως — Δικαίωμα του Κοινοβουλίου για την άσκηση προσφυγών περιορισζόμενο στην προάσπιση των προνομίων του
(Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 173· Συνθήκη ΕΚΑΕ, άρθρο 146)*
- 3. Κοινοβούλιο — Προνομίες — Συμμετοχή στη νομοθετική διαδικασία — Προσβολή μέσω της εκ μέρους του Συμβουλίου επιλογής της νομικής βάσεως μιας πράξεως παραγώγου δικαίου — Είναι παραδεκτή η προσφυγή ακυρώσεως του Κοινοβουλίου
(Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρα 100 Α και 173· Συνθήκη ΕΚΑΕ, άρθρα 31 και 146)*

1. Θεσπίζοντας ένα σύστημα κατανομής αρμοδιοτήτων μεταξύ των διαφόρων οργάνων της Κοινότητας, με το οποίο ανατίθεται στο καθένα η δική του αποστολή εντός του πλαισίου της θεσμικής διαρθρώσεως της Κοινότητας και της πραγματοποίησής του έργου που της έχει ανατεθεί, οι Συνθήκες έχουν καθιερώσει τη μεταξύ των θεσμικών οργάνων ισορροπία. Ο σεβασμός της ισορ-

ροπίας αυτής σημαίνει ότι κάθε όργανο ασκεί τις αρμοδιότητές του σεβόμενο τις αρμοδιότητες των άλλων. Αυτό σημαίνει επίσης ότι κάθε τυχόν παράβαση του κανόνα αυτού πρέπει να κολάζεται. Το Δικαστήριο, στο οποίο έχει ανατεθεί από τις Συνθήκες η μέριμνα της τηρήσεως του δικαίου, όπως αυτό ερμηνεύεται και εφαρμόζεται από τα όργανα, πρέπει να μπορεί

να διασφαλίζει τη διατήρηση της μεταξύ των οργάνων ισορροπίας, πράγμα που σημαίνει τον δικαστικό έλεγχο του σεβασμού των προνομίων των διαφόρων οργάνων μέσω των ενδεδειγμένων ενδίκων μέσων.

των τελευταίων. Με την επιφύλαξη αυτή, η προσφυγή ακυρώσεως του Κοινοβουλίου διέπεται από τους κανόνες που προβλέπουν οι Συνθήκες για τις προσφυγές ακυρώσεως των λοιπών οργάνων.

2. Καίτοι οι Συνθήκες δεν περιλαμβάνουν καμιά διάταξη προβλέπουσα δικαίωμα προσφυγής ακυρώσεως υπέρ του Κοινοβουλίου, το κεφαλαϊώδους σημασίας συμφέρον που αποτελεί η διατήρηση και ο σεβασμός της μεταξύ των οργάνων ισορροπίας που αυτές θεσπίζουν, απαγορεύει να μπορεί το Κοινοβούλιο, αντίθετα προς τα λοιπά όργανα, να υφίσταται προσβολή των προνομίων του χωρίς να διαθέτει μια από τις προβλεπόμενες από τις Συνθήκες ένδικες προσφυγές την οποία να μπορεί να ασκεί κατά τρόπο ασφαλή και αποτελεσματικό.
3. Μεταξύ των προνομίων που έχουν παρασχεθεί στο Κοινοβούλιο περιλαμβάνεται, στις προβλεπόμενες από τις Συνθήκες περιπτώσεις, η συμμετοχή του στη διαδικασία κατάρτισης των κανονιστικών πράξεων, ειδικότερα δε η συμμετοχή του στην προβλεπόμενη από τη Συνθήκη ΕΟΚ διαδικασία συνεργασίας. Δεδομένου ότι η υποχρεωτική εφαρμογή της διαδικασίας αυτής, η οποία προσφέρει στο Κοινοβούλιο τη δυνατότητα συμμετοχής κατά τρόπο πλέον άμεσο και ενεργό στη νομοθετική διαδικασία απ' ό,τι συμβαίνει στο πλαίσιο της διαδικασίας διαβουλευσεως, εξαρτάται από τη νομική βάση επί της οποίας πρόκειται να θεμελιωθεί η προς έκδοση πράξη, πρέπει να κηρυχθεί παραδεκτή η προσφυγή του Κοινοβουλίου κατά πράξεως του Συμβουλίου σχετικής με την κατά του τελευταίου αιτίαση περί προσβολής των προνομίων του Κοινοβουλίου λόγω επιλογής νομικής βάσεως για την πράξη αυτή διαφορετικής από αυτήν που επιβάλλει η Συνθήκη.

Κατά συνέπεια, είναι παραδεκτή η εκ μέρους του Κοινοβουλίου άσκηση ενώπιον του Δικαστηρίου προσφυγής ακυρώσεως κατά πράξεων του Συμβουλίου ή της Επιτροπής, υπό την προϋπόθεση ότι η προσφυγή αυτή αποσκοπεί αποκλειστικά στη διαφύλαξη των προνομίων του Κοινοβουλίου και στηρίζεται μόνο σε λόγους αντλούμενους από την προσβολή

ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠ' ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟΥ ΣΥΖΗΤΗΣΗ στην υπόθεση C-70/88 *

I — Τα πραγματικά περιστατικά της διαφοράς

1. Με την υπό κρίση προσφυγή, που ασκήθηκε βάσει του άρθρου 173 της Συνθήκης ΕΟΚ και 146 της Συνθήκης ΕΚΑΕ, ζητείται η ακύρωση του *κανονισμού (Ένταξμό) 3954/87 του*

Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1987, για τον καθορισμό των μεγίστων επιτρεπτών επιπέδων ραδιενεργείας στα τρόφιμα και τις ζωτροφές λόγω πυρηνικού ατυχήματος ή σε περίπτωση εκτάκτου κινδύνου από ακτινοβολίες (ΕΕ L 371, σ. 11).

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.